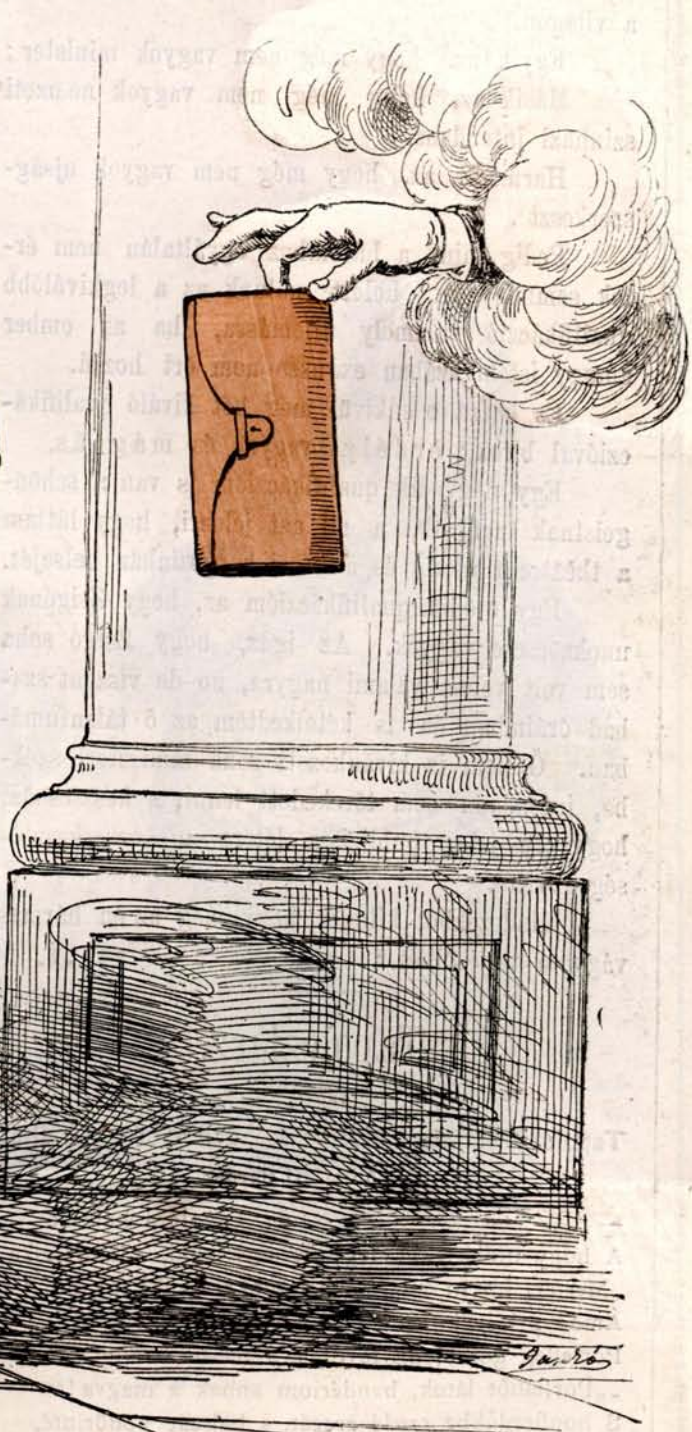

BORSSZEM JANKÓ

Garab

Kemény Gábor b.

— Monolog. —

„Három dolgot nem értek teljességgel ezen a világon.

Egyik az, hogy még nem vagyok minister;

Másik az, hogy még nem vagyok nemzeti színházi intendans.

Harmadik az, hogy még nem vagyok ujságszerkesztő.

Pedig mind a háromhoz egyáltalán nem értek semmit sem, holott nálunk az a legkiválóbb kvalifikáció valamely állomásra, ha az ember amugy istenigazában ex asse nem ért hozzá.

És hozzá ezenkívül még két kiváló kvalifikációval bírok: erdélyi vagyok és mágnás.

Egy negyedik kvalifikációm is van: schöngeistnek tartanak, a mi azt jelenti, hogy láttam a théâtre français és a bécsi burgszínház belsejét.

Egy ötödik kvalifikációm az, hogy Zsigónak unokaöcsese vagyok. Az igaz, hogy Zsigó soha sem volt velem valami nagyra, no de viszont szabad óráimban én is kételkedtem az ő talentumában. Ő nem is kívánczolt soha miniszteri székbe, intendans sem törekedett lenni, s kész csoda, hogy oly jeles publicista létére ujságszerkesztőségre vitte.

Mindezekből kitűnik, hogy még az én hármast vágyam teljesülhet.“

B. J.

Tapolcziász.

vagyis:

Tapolcza ostroma Móricz és Sándor sógornok által.

— Hősköteményi töredék. —

— — — — — de Tapolcza határát
A hogy utólérték, Hegedüs ugymond, a Sanyicska:
„Mester, im itt nem jő bennünket senki fogadni.“
Ámde a kislelkű alig ejté e panaszos szót,
Porfelleg gomolyog távol, s a mester emigy szól:
„„Porfelhőt látok, bandériom annak a magva!““
S honfiredőkbe szedé arcját, s bajszát pödörinté,
Míg amaz orra alatt repetálá szüzi beszédét.

„Tisztelt polg...“ kezdé immár üdvözleni őket,
A mikor kiderült, hogy ökörcsordát terelének
Arra a csordások. Megijedt a csorda legott s a
Rétre lefordulván kerülé a médeni szpicset.
Elnémult Hegedüs Sanyika s hegedüh piritá meg.
Jókai szóla pedig: „„Soh'se bánd, hisz ezek csak
is ökrök,

Ámde nekünk szamarak kellnek hallgatni beszéded.““

S mentenek a lakosos helységbe, de ott se fogadta
Senki a két sógort. „„Sohse bánd,““ így szóla a
Móricz,

„„SENKI nagy ur, a mióta Odüsszetüs vak Poli-
fémnél

Senki nevet hazudott; távirid meg Pestre a Honnak,
Hogy fogadás végett nagy Odüsszeüs jött ki
elénkbe.““

S mentenek a főtér közepére, kofák közepébe.

„Tisztelt polg...“, kezdé Hegedüs ismét a Sanyicska
És folytatta is: „... ártársak, lejövének közitek...“, de
Már a nemes kofaság kerekedve föl oldani kezdte
A kerekét s Hegedüs immár hegedüle tovább nem.

Mentenek ök azután fogadóba, a mely fogadó, s így
Elfogadá Mórt is s Hegedüst a zsenge Sanyicskát.
Népgyűlést rendeztenek ott, megperdüle a dob,
Trombita szólt s hűhó megeredt nagy hűhavazással,
Volt is látszata, kettesivel tódult a közönség;
Kettesivel, mert két ember népgyüle csak össze:
Mór az egyik, de a másik volt Hegedüs a Sanyicska.

Elsőbbed szólott Móricz, s Hegedüst a Sanyicskát
Bémutatá mint kandidatuskát magamagának.
Aztán megszólalt Hegedüske a zsenge Sanyicska
S megköszöné Móricz sógornak e sógori tettét.

Most Hegedüske a zsenge Sanyicska rivallva
visitá:

„Éljen Jókai Mór!“ — mire ez „Vivát Hegedüs“-sel
Válaszola, s ki jelen vala, mind viszhangra hevüle,
(Értsd: kongott a terem, mert nem volt benn csak
üresség.)

Ekkor a lelkesedés óriási arányokat öltött.
Mór vállon hordozta körül Hegedüst a Sanyicskát,
És Hegedüs a Sanyicska a Mórt fölkapta nyakába;
Ígyen hordozták egymást diadallal a kettők.
Kis Hegedüske miként Ábrám ült „Mórja“ hegyében,
És Heg . . . .

(Caetera desunt . . . fájdalom!)

C s a n á d b ó l .

— Természet után. —

Garat Ambrus (*parasztkortes*). Nasságos uram . . .
Sz—gh P. No barátom, mi az ujság ?

Garat Ambrus. Gondoljon vala . . . valamit a nasságos
ur, mert mink már na . . . nagyon ingadozunk.

Debreczenből.

Rosz vásár. Azt mondta Tisza Kálmán tegnap a debreczenieknek, hogy ő a haza legjavát akarja.

Meglátszik rajta, a zsugorin.

Ő a haza legjavát kéri s a magáénak a legrosszabbját adja érte: politikáját.

*

Tus és tor. A debreczeni magyar nép politikai hitvallása, melyet tegnap lerakott Tisza lábai elé, e két ősi szittya szóban határozódik meg. Azért szeretik Tiszát, mert reforma-tus és reforma-tor. Dinomdánom mind a kettőnek a vége.

*

Tisza Kálmán „a kard,” úgy mondta maga, mely eltörhetik, de be nem szennyeződik.

Hanem meg is csorbulhat.

Akkor aztán a köszörűs politikai konyhakést csinál belőle.

Különben könnyű ennek a kardnak be nem szennyeződnie, mikor komoly munkát nem végzett, csak parádézott és legfőleg a levegőben vagdalkozott.

*

A debreczeniek a Vezuvnak bizalmatlanságot szavaztak Tisza Kálmán indítványára, mivel hogy programját erőszakos rázkódások nélkül nem tudta létesíteni.

*

A debreczeni méntelep nem tisztelgett Tisza Kálmánál, ami általános visszatetszést szült. Tisza a hálátlanság e ritka példáját kormányi presszióból eredtettnek véli, s egy interpellációt készít elő a jövő országgyűlésre e tárgyban.

De profundis.

Ó, ha bukik, mégis báró.

De én

Szegény:

Leszek-é drámabíráló!

Farkas deák.

Romeo így deklamált pénteken a nemzeti színházban az erkély-jelenetben:

„Ni, hogy bocsátja arcát kis kezére!

Oh bár lehetnék keztü e kezén,

Hogy Orczit érinthetném!”

Ugyan kérem, hát már keztüetlenül érinteni sem tanácsos?

Theatralia.

(Beküldetett.)

T. cz. Borsszem Jankó urnak, Pesten.

Vegye föl a következő sorokat:

Az a Némethy Irma engem a lapokban mindenféle megtörtént dolgokkal rágalmaz. Ezen eljárás, melyet itt nem akarok a kellő gorombasággal jellemezni, miután én mindig igen udvarias és ildomos szoktam lenni, annál hitványabb és alábbvaló, minthogy először: nevezett Némethy Irmát én még mint statisztát sem alkalmaznám színpadomon, másodsor pedig minthogy azok a durvaságok, melyeket Troustil kisasszony előtt emlegettem, semmi lealázót nem foglalnak magukban.

Mert hát mit mondtam én?

„Dieses Gesindel?“ Igy nem mondtam, hanem csak: „dieses Gesinde.“ Ez pedig nem gorombaság, mert „Gesinde“ annyi mint: cseléd, szolga. Ha pedig én valakit „szógámnak“ vagy „édes cselédemnek“ nevezek, ez magyarosan czirógató kifejezés. De persze az a Némethy leány hol tanult volna magyarul? Hiszen ha tudna magyarul, tán bevettém volna színházamhoz néma statisztának.

Vagy tán a „Bagage“ volna sértő kifejezés? Bagage annyi mint podgyász, a színész pedig nem lehet egyéb mint Thespis szekérének podgyásza. Ha magyarul mondtam volna: „ez a podgyász!“ — senki sem sértődhetett volna meg, de a legfinomabb francia szó által megsértődött — ez a bagage!

„Halten sich für die ersten Schauspieler.“ Ezt is mondtam. Hát minek tartsd magukat? A színész, ha önérzete nincs, lámpalázt kap és veszve van. Csak azon színész játszhatik jól, ki nagy színésznek tartja magát.

„Liegen die ganze Nacht besoffen im Wirhtshaus;“ ez pláne dicséret. Hát mit csináljanak éjjel, ha nem feküsznek (liegen?) És ha már korcsmában vannak, dicséretesebb feküdni mint folyvást inni; nem igaz? Aztán a „besoffen“-ben sincs semmi, mert a legnagyobb színészek, például az öreg Devrient, a híres Kunst, csak részegen tudtak játszani, de aztán hősök is voltak ám.

Hát mit akar az az oktondi Némethy Irma? Látom, csak a méreg szől belőle, meg az epe. Udvarias szokásaim nem engedik, hogy őt itt összeszidjam; de csak találkozzam vele valahol, majd nyakon csipem és a legnagyobb ildommal fülön cibálom.

Maga meg ezt a levelet adja ki.

B. Orczy Bédog.

Ez is választói közé utazik.

Gänzlicher Nusverkauf!

! Ludasi-eladás !

!! Végszám való árulás !!

Magyar bolondali klasszikusok, válogatás nélkül örege és apraja a választások idejére!

Darabja 10 kr.

100 darab 50 kr.

1000 darab 1 frt!

A ki vesz, annak lesz, ha meg nem boldal tőle!

Cséválszky művei füzve, Mocsáryéi költözve, Hegedüséi kötetlen azon vadon, Heljtéi, Hollóséi, Tógyiéi szárogatva, a kinek hogy tetszik.

Szárasság esetén lehet szecskát is aprítani belőte; elég a számár, a ki megeszi.

A József-városból.

Csernátóni az ő képviselői számadásában szó szerint ezt mondá a többi közt:

„Őszintén beismerem, miszerint a bankügy az, melyhez legkevésbé értek.“

Értjük. A hegedücsináló sem tud hegedülni.

IRODALOM.

A „Halódás“ ujdonságaiból.

— *Beszéltet magáról.* Eugenia császárnőről több lap azt írja, hogy beteg. Bizonyosan a foga fáj — valamire.

— *Don Carlost* elfogták. Bajosan. Nem kell az senkinek — a szegény!

— *Tant de bruit* . . . Komáromy Gyuri elesett a párbajban. Mondják, Károlyi Gyula ölte meg. S aztán? Ferrari ugyse, e molto ridicolo! Hisz azért volt párbaj! Parbajbleu!

— *Lónyay gróf* árvizi reportereül Kecskeméthy Aurél van kiszemelve. Pah!

— *Gyilkosság.* A szénautczában lakik egy szatócs, ki nagyon szeret ferblizgetni. Valamelyik kurta kocsmában addig rakta a makkdisznót, hogy minden apró pénzét ott hagyá rajta. Makk-ártány dühére fortyanva, hazacsörtetett. Midőn felesége szemrehányásokat tett neki könnyelműsége miatt, melylyel heti keresményét kártyába öli, mig neki, az anyának, gyermekeivel együtt felkopik az álla: szatócs bácsi a kezébe eső sajtívágó késsel úgy oldalba találta bökni a menyecskét, hogy ez lefordult az ágyról s nyomban meghalt; azt sem mondta: bakfity! Thaisz ur pedig ezalatt a városházán szivarzott.

— *Megesett neki.* Egy fiatal ministeri hivatalnok keveselvén havi díját, melyből tisztességesen meg nem birt élni, öngyilkosságra szánta magát s megírta mamájának, hogy „mire e sorokat olvassa, ő, a fiu, nem lesz már az élők sorában.“ Meggondolta azonban barátunk a dolgot és nem ölte meg magát. Hogyan nyugtassa meg már most édes anyját? Levelet írjon? Ej, hisz addig maga is otthon van. Dictum, factum, felül, hazagurúl s amint a szülői földél alá lép — puff! — ott fekszik a mámi a ravatalon, ki azon való ijedtében, hogy fia megölte magát, szörnyet halt. Servus, herr Stuzerl!

— *Szinovácz* ur nem írja többé a „Korunk“ szinováczházi szemléit. Szinovácz lett. Oh jaj, kin fogunk mármost nevetni?

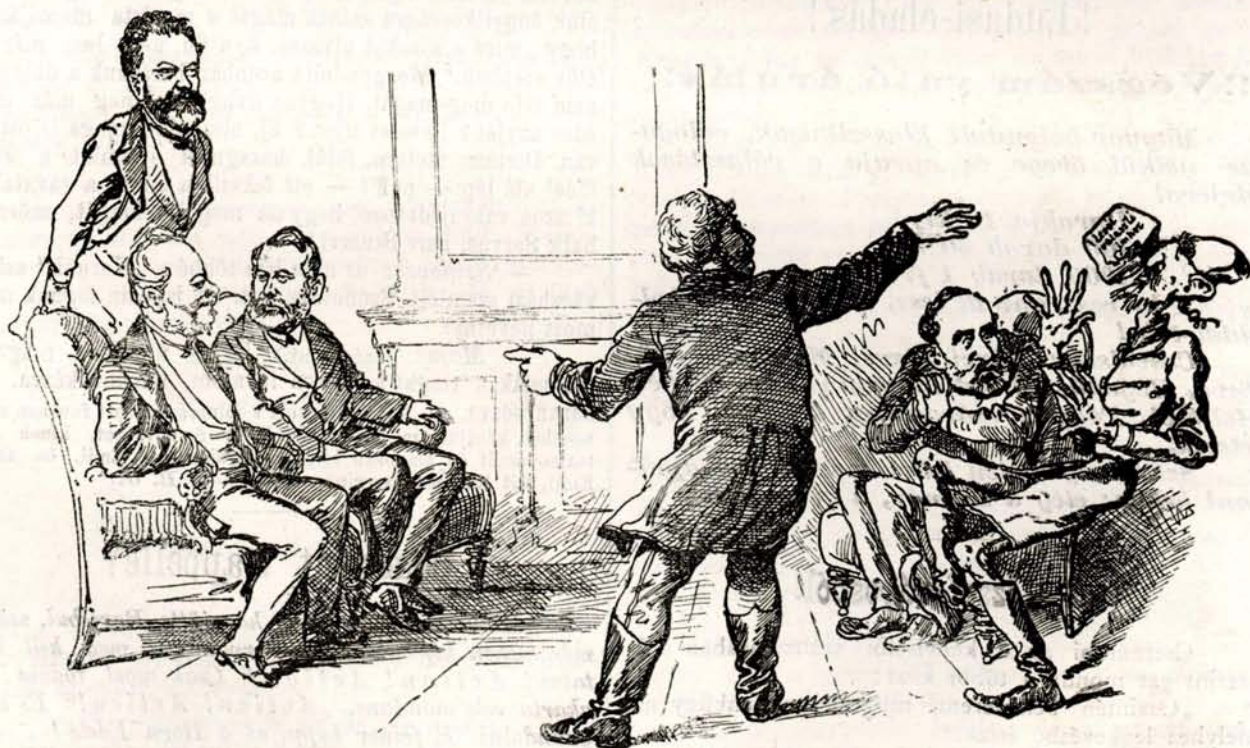
— *Május.* (Szószzerint.) Egyes utczákon rengeteg májuszáfákat ringat a tavaszi fuvalom, fölpántlikázva, föl-narancsozva. (A fölpántlikázott s föl-narancsozott fuvalom szent nevében kérjük, mi jögon viczeli ön Szinováczot, kinek syntaxisováczát ön alaposan birja és gyakorolja. Emil, ön az az Emil, kit Rousseau szerint nevelni kell. B. J.)

Comment s'appelle?

Mikur a Horn Edele hazajütte *Parizbul*, szörnő mérgeschen kijobálta: „A kormánygot meg kell boktatni! Action! Action!“ Csak most tudom mit akarta vele mondani. „Actien! Actien!“ És kezte gründolni. E feiner kopp, ez a Horn Edele!

Spitzig lozig,
ischmeretesch phelödjelü.

Erre nézett —

de arra ütött.

Színfal előtt

Sokan vagyunk ám mi balpártiak! Szeri száma nincs a hiveknek. Mennyi még az, a ki nem látszik!

Színfal mögött.

Egy kis szél fú — a színfal ledől — s kiszül a törpös minoritás.

Uj nyelv.

Posnerkárólojos. Borátom, Kóbi Abelesz, jeri be! Kaptam nagyszerő ovationt Angliából. Ne, olvasd el. De hiszen te nem is érted ezt, mert te nem is tudsz londonul.

Választási adomák.

Csak settentget a jobboldali kortes az extravillanum portái előtt. De a baloldali tehenész által három nap óta kukoricza-csutkával hizlalt kuvaszok, nagymérgesen nekirontottak a kortesnek úgy, hogy tájára sem mehetett a háznak. Másnap mégis csak ott termett megint — de jókora csomaggal hóna alatt. A koplalástól nekidühödött ebek ádázattal rohantak feléje. A kortes fölkap egy akáczafára s a kutyák a fa tövében vonitanak. Ekkor az akáczafáról hosszú hurkaszálnak vége kezd lelendezni s épen a kutyák orrát érinti, melyek most alázatos farkesóválással és szívrepesztő szűköléssel üdvözlik azt, kit még az imént szét akartak szedni. Végre a paczal egyik végébe belekapaszzkodik a három éhes állat. Másik vége azonban a kortes kezében maradt gyeplőszárnak. Gyorsan leszállt. Az ebek huzták a major felé, a kortes meg, mintha nem ezt czélozta volna, szitkozódva hagyta magát vonszolni, míg egészen odaért, a hová akart. Azok segítették oda, kik el akarták onnan marni. S miért legyen a bor külön argumentum a paczalnál? Kortese válogatja.

*

Lencsés községének baloldali restaurationalis küldötte ember a talpán. A jobboldali küldötteknek t. i. sürgős teendője lévén, fölkerlte őt, hogy szavazzon ő helyette is. A puritánus megtette; azonban, hogy az elvi különbség

meg legyen mentve és ki is legyen tüntetve: a jobboldal számára miadig a jobb kezét, a baloldal számára pedig a balkezét emelgette. Ne tudja a bal, mit cselekszik a jobb.

*

A mult választás alkalmával egy oppositionalis varga benyit a jobboldali kortestanyára azon dicséretes szándékkal, hogy ő majd ott elissza a jobbak orra elől a quotalocsolgotót.

Épen javában szidja „az ország vérén hizó, emberjogot típró, szatyingbockorban kalamajkázó esthajnal csillagát annak a kórságos kormány-csöcseléknek,“ midőn eléje állit egy megtermett henteslegény az obligát próbakérdéssel, hogy: „Ki a vivát?“

— Keglevics Béla! a ki istápolója van a birkanyuzó megváltódnak!

Erre a hentes úgy fülmellé legyinti a vargát, hogy ez kaptafának nézte a meny boltozatát. A többi sem késett, elverte az izgágát és ügyetlenségéből legurította az ajtó előtt lévő lépcsőkön.

A varga összeszedi száz galléros kék köpenyének és szőlke bajszának egyvelges maradványait és indul hazafelé. Utközben parasztemberrel találkozik.

— Megállj!

— No?

— Ki a vivát?

— Hát Keglevics Béla!

— Nesze, a ki keserve vagyon az imádságodnak! És ezzel hatalmasan pofon teremti az atyafit. Épen most kaptam ő érte; legyen kendnek is része benne!

Están dalaiból.

A mig ifju legény voltam
Csak szerelemről daloltam.
S a kis lánynak udvaroltam
S mondtam, tartván őt karomban:
Eszem a zuzádat!

Amóta vén legény vagyok
Szerellemmel alább hagyok.
S ha szerelmi szomjuság bánt
Igy szolítom a kis leányt:
Iszom a zuzádat!

A bibliából.

Tanító. Kovács Feri! Mondd meg nekem ki volt az első emberpár?

Fiu. Az első emberpár... az első emberpár...

Tanító. No? Á... á...

Másik fiu (sug.) Ádám és É...

Fiu (gyorsan) Ádám és Éberling.

À Mr. Coffrefort.

Ta, ta, ta!

De quoi, de quoi, de quoi?

Őn ázt irrjá, hogy válámelyik diner álkálmából á hál kés álá Kerrült.

Hál és kés!

Que penzes vous?

Pansez vous! Mernt ezzel á hálkéssel nágy csorbát ejtett őn dogmatikus gourmetereosophikus ichthiologikáján. Én mindig ázt hittem, hogy őn jobban érri a hál-evést a Háládásnál. S őn is ezzel kecsegteti magát, vélvén, hogy hummera ponty erantur. Vous décadez, mon cher! Őnnek prestigeje csuklik. F i s c h t r e !

Harcsamadiener,

MONOCLES.

Árverésen.

— A Terézvárosban történt. —

Árverező. Ötvenkilencz! Ki ad többet?

Első zsidó. Hatvan!

Második zsidó. Hatvanegy!

Harmadik zsidó. Hatvan — Miskolcz!

Párisból.

Thiersné asszonyoág igen takarékos gazdasszony, ki maga jár a piacra. Az osztrák-magyar követ tisztelére adott ebédjén öt szál spárga is tündöklött a menuban, mely alkalommal azonban asszonyuénii váltig szidta a szakácsot, hogy annyi vajat pazarolt a spárgára. Diner után a mi követünk az elnök nejehez közeledvén; melyen meghajította magát és udvariasan így szólt; Madame, ich wünschte wol gepeist zu haben!"

Toujours perdrix!

Tilalmasban lőtt foglyokat tettek Mr. Thiers asztalára.

— Hol lőtték? kérde az öreg ur.

— Satoryban, volt a válasz.

VIDÉKI TROMBITA.

Balogok gyűlése Csurgón.

Április 14-ke volt, pedig igazság szerint április 1-eje lehetett volna azon nagy nap, a midőn a szélbaloldali statusfériak a honyhaza megmentése végett tanácskozást tartani összejöttek „a fehér lóban”.

A legszélsőbb balogok ezen gyászvitézeli a „fehér lóba” gyűlve, mint a hajdani görögök, innen akarják a jobb párt Trója-várárt bevenni.

Ott gyűltek mindazok össze, kik „a szegénység javát” akarják, kiknek statusfériui bölcsességek el fogja fujni a delegatit s megszüntetni a nagy adót, kik diadalra juttatni fogják a honyfias mokrák világvető álmait — s kiket nagyoknak ismer a „fehér ló” környéke.

Elhatározták, hogy e bus magyarokat leghivebben csak Sréter Lajos képviselheti; — mert Sréternek nem adatott más választó közönség, mint a csurgói balog párt, s ezeket is csak Sréter képviselheti leghivebben.

Igy akarják legalább a párt látható és csalhatatlan fejei, a triumviratus Verbay, Boda Sándor, és Renner Endre.

Hogy a párt közönséges halállal ki ne muljék, gondoskodva van arról az által, hogy a triumviratus egyik tagja a szolgálatkészségéről s finom modoráról ismeretes, s a Deák párt által választott járási orvos.

Második fontos határozat lett, hogy a jövő szélbali gyűlést az alaki erdőben tartják meg, — a hová Sréter is meg fog érkezni.

A gyűlés helye a pártnak megfelelő.

Arra már az erdő és legelő is épen oly szép lesz, mint a Csurgói szélsők politikája; s élénkelheti a lelkes párt:

Ezt a kerek erdőt járom én

A Mózsimat régen várom én.

A sziklát is csapra 5 veri

Hol a herdó, Mózsi? gyere ki

A Tréziastadtból.

A doctor. De barátom, herr von Löffelkraut, mit gondol? Einmal sind Sie balpárt, dann wiederum jobb-párt. Az ember voltakép nem is tudja, mit tartson önről?

Herr von Löffelkraut. Ja, lássa doctor ur. Mir Hausherrn, was mir Hausherrn sein, mir stengen alleweil — über den Parteien!

CSODABOGÁR.

A trónbeszédéről egy debreczeni lap így ír: „A hirlap-irodalom számára naponként folyvást valami feldolgozni való s feldolgozható anyag, vagyis tulajdonképp élelmiczikk adag előszerzése, felkapása, napi tárgy kikapása szükségeltetik, hogy azt a hirlap s újságéhes közönség számára, ennek napi szükségletei ellátása végett, minél ügyesebb kezeléssel feldolgozván a hirlapírók. — ezt annak lelki élelmezése végett, — annak szellemi és politikai ét- és szomjuság-vágyát lehetőleg eltalálva, vagy ezt élvezetesen csiklandoztatva „felservirozza“, — elébe találja; s eként azzal, a nagy közönség mindegyik részének ajáját szája ize szerint, felszolgálhasson. stb.“

A szerkesztő postája.

Csurgó. Optime. Folytassa — porzó nélkül. — Bangó. Helyi érdekűek. Akad Gyöngyösön jobb is. — Bajusz Miska. Igaz, de kissé vastag. — Baja. T. K. levele a választó polgárokhoz inkább a „B. Miskába“ illik. Nem birtunk nevetni rajta. — B--my G. Nem értjük. — Baja. Azon ur ép oly kevésbé zsidó, mint művész. De hogy nem hamis játékát, hanem származását bolygaták egyes bajaiak, sajnos. Az 1 frt iránt rendelkezék. — Ó-Becse. Nem elég blond. — Debreczen, D. G. Detto. — Szegzárd. Megesik az ilyen nyomdai katasztrófa egyebütt is. E z nem teszi még nevetséges P. urat.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

(kétsas-utca 24. sz.)